

slechte naam, en in het algemeen berokkenen zij ook stellig weinig schade aan de in hun omgeving broedende vogels.

Toch werd onlangs op Texel in de staatsduinen een paartje Stormmeeuwen op heterdaad betrapt, bij het plunderen van een klutenest. Aanvankelijk was de verdenking op rondzwervende Zilvermeeuwen gevallen, maar toen deze mogelijkheid moest worden uitgeschakeld, kwam de aap uit de mouw. Nadat het stormmeeuwenpaar uit de omgeving van de klutenkolonie was verdreven werden geen klutenlegsels meer opgegeten.

Gelukkig staat dit geval voorlopig nog op zichzelf en is het nog niet nodig de enkele honderden paren Stormmeeuwen, die in Nederland broeden, als gevaarlijk voor de andere vogels te beschouwen.

Dr M. F. MÖRZER BRUIJNS.

Afd. Natuurbescherming v. h. Staatsbosbeheer.

Bescherming van Vleermuizen in Nederland. Het doet ons veel genoegen de lezers van De Levende Natuur bij deze het boekje, dat een lans breekt voor de bescherming van de vleermuizen in Nederland, geschreven door de vleermuizenspecialisten Sluijter, Van Heerdt en De Smidt, te kunnen aanbieden.

De lezer zal er ongetwijfeld in de eerste plaats uit ervaren, dat ook de doorgaans weinig gewaardeerde en vaak zelfs verafschuwde vleermuizen buitengewoon belangwekkende dieren zijn, die wat hun bouw en levenswijze betreft in velerlei opzicht onder de zoogdieren zo'n uitzonderlijke positie innemen.

In de tweede plaats echter, dat zij, evenals zoveel andere dieren en planten in ons land met de ondergang worden bedreigd en dat het hoog tijd wordt dat er maatregelen te hunner bescherming worden genomen, nu de grotten in Zuid-Limburg, waarin zij, soms in reusachtige aantallen, overwinteren, gevaar lopen te verdwijnen en zelfs voor een deel reeds verdwenen of voor vleermuisbewoning ongeschikt geworden zijn.

We hopen, dat dit boekje in belangrijke mate tot het beoogde doel zal bijdragen, opdat Zuid-Limburg zijn vooraanstaande plaats als overwinteringsgebied van vleermuizen zal kunnen behouden en het zo goed op gang zijnde vleermuisonderzoek hier te lande in volle omvang voortgezet zal kunnen worden.

REDACTIE EN UITGEVER.

Raræ Aves voor de Gelderse Vallei. De zeer strenge februarikoude bezorgde de Veenendaalse Griff, die door het vele afvalwater van de fabrieken bij lage waterstand kilometers ver open bleef, een groot aantal voor deze streek ongewone watervogels. Toen kort na het invallen van de dooi met voederen werd opgehouden, vertrokken Grote zaagbekken, Nonnetjes, Kuif- Topper-, Tafeleenden en Ijsvogels spoedig naar voedselrijker water. Ook een klein aantal Brilduikers, alle wijfjes of vogels in jeugdkleed, gingen al gauw weg. Opvallend was de schuwheid van deze overigens weinig schuwe vogels ten opzichte van de verdere eendenschaar. Hierdoor hebben ze waarschijnlijk weinig van de voeding geprofiteerd en vielen er juist bij deze soort nogal wat slachtoffers.

De Wilde Zwanen evenwel zijn ongeveer zeven weken lang in de buurt gebleven. Toen het water open was, hielpen ze aantonen hoe belangrijk zelfs kleine natuureservaten voor grote dieren kunnen zijn. Steevast waren ze te vinden in De Hel (plas met rietland in het hartje van de Gelderse Vallei) of in de Bennekomse Meent vlak in de buurt (ondergelopen blauwgrasland).

In De Hel voedden ze zich o.a. met delen van Plomp en Waterlelie, getuige de vele aangedreven beschadigde bladeren. Vaak waren de halzen en koppen grijs van de veenmodder. Een veertiental Wilde zwanen had steeds gezelschap van één Knobbelswaan, die zich aldoor wat afzijdig hield en ook nooit mee op de wieken ging naar de Meent.

Op woensdag 21 maart had zich bij het blanke gezelschap een prachtige Canadese gans (*Branta canadensis*) aangesloten! Met behulp van een prismakijker en Kist's Vogelgids was het dier vlot gedetermineerd. Een paar kennissen-vogelliefhebbers hebben het dier die dag en de dag erna ook uitvoerig kunnen observeren. Het was minder bedrijvig dan de zwanen, maar liet zich minder goed benaderen. Als we dichterbij kwamen, zwommen de zwanen statig weg, maar de gans vloog even op om honderd meter verder weer in het water neer te strijken.

Op zaterdag 24 maart was het aantal zwanen verminderd tot tien en was ook de Zweedse (?) gast verdwenen. Eind maart vertrokken de laatste zwanen.

Veenendaal

M. T. JANSSEN.